

Do kraja vtisnjen v svet: gravura  
čutnosti, v molk zbran pomen  
in misli zraščene kot štukatura.  
Čas je iz žilavih substanc zvarjen.

Na mrežnici fasetnega očesa  
ugasel simulakrum sanj.  
V zavetju uma celična zavesa  
in okno v mirno neprosojno stran.

Popivnan v ogledalu modrih dni,  
v prst položenih zvezd, seme noči.  
Iz bleskov stekla v zraku zlit kristal,

ki v njem odsotnost hrani svoj sijaj.  
Zvok je začrtan vrat, v uho pripet  
njegov infinitezimalni cvet.

## VI

Svileni blesk. Svetloba vtrta v gube.  
Lahki labodji vrat poslednje volje  
uvit v kristalno čistost zaobljube  
in iz očesa v čas razlito polje.

Na polju zrak. Disperzija dežja.  
V loku hitenje, da se več živi,  
a čipke v spanju. Sitotisk neba  
in hladna vertikala med očmi.

Iz čutov v molk izpisan cvet  
(na površini lahka zlata pena).  
Katerega pomena dimna sled

v jeziku, v spletu oniksovih lis?  
Glasovi razpršeni kot semena  
in vonj iz gostih zrelih izohips.